

Még viccnek is rossz. Tizenhárom évvel az Európai Unióhoz való csatlakozásunkat követően feláll a szőr az ember hátán, ha arra gondol, hogy az egykori magyar koronázóvárosban berendezkedett szlovák törvényhozásban a bennszülöttek anyanyelvükön (egyben az EU egyik hivatalos nyelvén) mondják el felszólalásaikat.

A minap, midőn Strasbourgban a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Chartáját ünnepelték 25. születésnapján, az MKP európai parlamenti képviselője éppen erre az aljas szlovákellenes magyar provokációra, a magyar nyelv használatának újfent jelentkező igényére világított rá. Az emberjogi paradicsom és európai mintaállam hálátlan polgára, Csáky Pál nem áttallott azzal tetszelegni, hogy az Európai Parlamentben e beszédét magyarul mondhatta el, amit saját országában úgy 30 évvel korábban, a kommunista diktatúra idején tehetett volna csak meg. A ma Szlovákiájában, az emberjogi paradicsom Szlovákiában, az európai uniós mintaállam Szlovákiában, a történelmi barát Szlovákiában, a kötelezettségszegési eljárást megúszó Szlovákiában azonban erre nincs joga.

Ez már csak azért is érdekes, mert a Duna túlpartján tomboló diktatúrában olyan állapotok uralkodnak, hogy a kutyát sem zavarja egy szlovák zászló a magyar és az uniós mellett mondjuk egy szlovák nemzetiségi iskola homlokzatán. És az önkény templomában, a magyar Országgyűlésben a nemzetiséghez tartozó képviselők minden további nélkül használhatják anyanyelvüket – akár felszólalnak, akár irományt nyújtanak be. A fordítást az Országgyűlés Hivatala biztosítja. Ez törvény garantálta jussa a Magyarországon élő nemzetiségeknek:

38/B. § (1) Az Országgyűlés és az országgyűlési bizottság ülésén a tanácskozás nyelve a magyar.

(2) A nemzetiséghez tartozó képviselő, a nemzetiségi listáról mandátumot szerző képviselő, valamint a szószóló anyanyelvén is felszólalhat és irományt nyújthat be.

(2012. évi XXXVI. törvény az Országgyűlésről)

Nincs más hátra, mint szépen megkérni a szlovák törvényhozásban értünk ügyködő magyar nemzetiségű képviselőket, járnának már elől jó példával, már ami az anyanyelvhasználat dolgát illeti. Ha ugyanis odafönt az urak így tesznek, talán még a vasútállomásokon pöffeszkedő kétbites gyökereknek is valamivel könnyebb lenne elmagyarázni, hogy az Európai Unió hatályos jogának nemcsak a Beneš-dekrétumok a szerves részei, de az anyanyelv szabad használata is...

(felvidek.ma)